

तित्तिरीफल (तित्तिरी [= तित्तिरि?] + फल) *Croton Tiglium* Ltn., die Pflanze, deren Samen das bekannte Crotonöl liefern, NIGH. PR.
 तिर्थे UNĀDIS. 2, 12. m. 1) Feuer. — 2) Liebe UĠĠVAL. — 3) Zeit TRIK. 1, 1, 103. — 4) Herbst UNĀDIVR. im SAṆKSHIPTAS. ÇKDR.
 तिथि UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 4, 2. m. f. TRIK. 3, 3, 16. SIDDH. K. 247, b, ult. 248, a, 1. 2. ein lunarer Tag, deren 15 auf einen Halbmonat gehen, AK. 1, 1, 3, 1. 3, 4, 28, 124. H. 147. GOBH. 1, 1, 13. 2, 8, 12. 20. ÇĀNKH. GRHJ. 1, 25. 5, 2. M. 2, 30. 3, 276. JĀĠN. 3, 324. N. 5, 1. SĀV. 3, 2. MBH. 2, 35. त्रयोदशी तिथिरुक्ता प्रशस्ता 3, 10670. तिथिं पत्नस्य न ब्रूयात् 13, 4992. HARIY. 3873. R. 1, 19, 1. SUÇR. 1, 6, 13. 15, 5. 104, 17. KUMĀRAS. 6, 93. PAṆĀT. 8, 14. KATHĀS. 26, 66. VARĀH. BRH. S. 4, 31. 5, 18. die günstigen Tithi sind: Nandā, Bhadrā, Viġajā, Pūrṇā 93, 10. पञ्चमी नवमी षष्ठी चतुर्दश्यष्टमी तथा । तिथयो गर्हिता न्येता दृष्टस्य मरणात्मकाः ॥ VET. 16, 14. SŪRJAS. 1, 13. 2, 64. 66. 69. 4, 16. तिथिनिर्णय m. Titel eines Werkes MACK. Coll. 1, 30. 126. तिथिनिर्णयसंज्ञेय m. desgl. Verz. d. B. H. No. 1176. संज्ञेयतिथिनिर्णयसार् m. desgl. ebend. 1174. तिथी f. BHAR. zu AK. ÇKDR. तिथ्यः nom. pl. MBH. 13, 4238. — Als Bezeichnung der Zahl fünfzehn VARĀH. BRH. S. 52, 18. LAGHUV. 1, 21. BRH. 25 (24), 16. SŪRJAS. 1, 37. 38. 4, 3. 5, 10. 9, 6. 12, 82. — Vgl. जन्मतिथि.
 तिथिद्वय (ति० + द्वय) m. der Neumondstag ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDR. Nach ÇKDR. (Suppl.) auch = दिनद्वय, त्र्यकृत्स्पर्श die Berührung eines solaren Tages mit drei lunaren. Nach HAUGBT: the difference between the solar and lunar days in a yuga (युग).
 तिथितह्न (ति० = त०) n. Titel eines über Festtage handelnden Werkes Verz. d. B. H. No. 1177. GILD. Bibl. 463. 467.
 तिथिपति (ति० + पति) m. der Regent eines lunaren Tages VARĀH. BRH. S. 99, 1. 2. — Vgl. तिथीश.
 तिथिपत्नी (ति० + प०) f. Almanach, Kalender ALBYROUNY bei REINAUD, Mém. sur l'Inde 354.
 तिथिप्रणी (ति० + प्र०) m. der Führer der lunaren Tage, der Mond TRIK. 1, 1, 84. H. 104. — Vgl. दिनप्रणी.
 तिथीश (तिथि + ईश) m. = तिथिपति Verz. d. B. H. No. 877.
 तिथ्यर्ध (तिथि + अर्ध) m. n. eine halbe Tithi, = कर्णा (3, m) Verz. d. B. H. No. 862.
 तिनशक m. = तिमिश ÇABDAR. im ÇKDR.
 तिनिका f. *Holcus Sorghum* Ltn. NIGH. PR.
 तिमिश m. N. eines Baumes, *Dalbergia ougeinensis* Roxb., AK. 2, 4, 2, 7. TRIK. 3, 3, 269. H. 1142. an. 4, 96. MED. t. 183. R. 3, 17, 7. 21, 15. 79, 37. SUÇR. 1, 138, 3. 2, 78, 21. 114, 19. 438, 21. 499, 20. — Vgl. तिपिपिस, तिमिश.
 तित्तिड 1) m. a) die indische Tamarinde. — b) eine saure Brühe, insbes. eine Brühe aus Tamarindenfrucht VIÇVA im ÇKDR. — H. an. 3, 180. 181 heisst es: तित्तिडः (sic) | दैत्यभेदे (N. pr. eines Daitja) तित्तिडीके (welches WILSON = b setzt) कालदासे (von WILSON durch an inauspicious period, the evil aspect of planets, etc. wiedergegeben) मन्दीरुक्ते (= Bed. a nach WILS.). — 2) f. 3) a) die indische Tamarinde AK. 2, 4, 2, 24. H. 1143. H. an. MED. d. 29. VARĀH. BRH. S. 54, 22. — b) eine saure Brühe, insbes. aus der Tamarindenfrucht H. an. VIÇVA.

— c) = डम्ब MED. *Myrobalanenbaum* WILS.

तित्तिडिका f. die indische Tamarinde ÇABDAR. im ÇKDR.

तित्तिडीक 1) m. die indische Tamarinde, n. die Frucht UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 4, 20. BHAR. zu AK. ÇKDR. SUÇR. 1, 157, 5. 211, 3. 2, 43, 19. 44, 10. Auch ०का f. ÇKDR. nach einem Schol. des AK. — 2) n. eine saure Brühe, insbes. von Tamarindenfrucht AK. 2, 9, 35. H. 417.

तित्तिडीमूत (ति० + मूत) n. ein best. Spiel mit Tamaridensamen TRIK. 2, 10, 18. ÇABDAR. im ÇKDR.

तित्तिडिका f. = तित्तिडिका Sch. zu AK. ÇKDR. Auch तित्तिडी f. ÇABDAR. im ÇKDR. तित्तिडीका Sch. zu AK. ÇKDR. तित्तिडीकास्थिमि-द्यूतक्रीडायां चुञ्चलिर्भवेत् HAR. 62.

तिन्दश m. eine best. Pflanze, = टिपिडश RĀĠAN. im ÇKDR.

तिन्दु m. 1) = तिन्दुक *Diospyros embryopteris* Pers., ÇABDAR. im ÇKDR. NIGH. PR. — 2) *Strychnos nux vomica* NIGH. PR.

तिन्दुक 1) m. N. eines Baumes, *Diospyros embryopteris* Pers., n. die Frucht AK. 2, 4, 2, 19. VJUTP. 143. MBH. 3, 2403. 11567. 11571. म्रलात् तिन्दुकस्येव मुहूर्तमपि किञ्चल 5, 4507. 12, 5265. 14, 1987. — R. 2, 94, 8. 3, 17, 7. 21, 16. 76, 3. SUÇR. 1, 157, 19. 212, 1. 367, 20. 2, 123, 18. BRAHMA-P. 52, 12. HIOUEN-THSANG I, 91. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 377, 5. तिन्दुकवृद्ध्या षष्टिको भवति VARĀH. BRH. S. 28, 3. 50, 17. 53, 50. 114. 117. 36, 1. 5. 87, 6. 78, 11. Auch तिन्दुकी f. AK. 3, 6, 1, 8. ÇABDAR. im ÇKDR. SUÇR. 2, 25, 2. 124, 7. VARĀH. BRH. S. 78, 2. 15. तिन्दुकोपालानि = तुम्बुडणि P. 6, 1, 143, Sch. Nach NIGH. PR. ist तिन्दुक auch = तिन्दु 2. Vgl. काक०, काल०. — 2) n. ein best. Gewicht (das Gewicht der Tinduka-Frucht), = कर्ष VĀIDĀKAPAR. im ÇKDR.

तिन्दुकि f. = तिन्दुक 1. ÇABDAR. im ÇKDR.

तिन्दुकिनी (von तिन्दुक) f. die Sennapflanze, = श्रावर्तकी RĀĠAN. im ÇKDR. NIGH. PR.

तिन्दुल m. = तिन्दुक 1. ÇABDAR. im ÇKDR.

तिन्दुविल्व n. N. pr. der Geburtsstadt Ġajadeva's Sch. zu ĠIR. 3, 10.

तिपू, तैपति trāṇṣeln DHĀTUP. 10, 1. erhält keinen Bindevocal इ KĀR. 4 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10.

तिप्य neben वैश्य RĀĠA-TAR. 8, 1545.

तिम्, तिम्यति nass werden DHĀTUP. 26, 16. वृष्टिर्बभूव, वानरास्तिम्यतो ऽवलाक्य HIT. ed. ÇRĪR. 79, 5 (WEST.); wird hier wohl still werden bedeuten. तिमित durchnässt, nass AK. 3, 2, 55. H. 1492; vgl. तेम, तेम-न. still, unbeweglich DHAR. im ÇKDR. तिमिताश्राभवन्सर्वे तत्र ते कुरियथा: R. 5, 1, 26. 27. नद्यश्च तिमितोदकाः 3, 54, 13. 2, 81, 16. — intens. तैतिम्यते P. 7, 4, 85, Sch. — Vgl. तोम्, स्तिम्.

तिम m. = तिमि 1. BHAR. zu DVIRŪPAK. WILS.

तिमि UNĀDIS. 4, 121. 1) m. a) ein best. grosser Seefisch, ein grosser Raubfisch überh. AK. 1, 2, 2, 19. MBH. 1, 1222. 1293. 3, 698. 1624. 1. 5, 2280. नानाविधाकारास्तिमयो नैकद्रुपिणाः 3554. 3859. 7, 294. चुत्तुभे — तिमिनेव नदीमुखम् 8, 2681. 13, 7319. HARIY. 4915. R. 2, 81, 16 (in einem क्रुद). 3, 17, 24. 4, 43, 16. अमो शिरोभिस्तिमयः सन्धैर्द्धं वितन्वन्ति जल-प्रवाहान् Wallfische RAGH. 13, 10. — VARĀH. BRH. S. 12, 4. 5. 6. 82 (80, b), 1. 29. BHĀG. P. 8, 7, 18. RĀĠA-TAR. 4, 503. 6, 309. Fīsch überh. H. 1344. KATHĀS. 5, 24. Nach DVIRŪPAK. im ÇKDR. auch तिमो f. — b) eine Fisch-